

Aan de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid
Mevrouw I. Coenradie
Ministerie van Justitie en Veiligheid
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Datum 3 april 2025
E-mail advies@rsj.nl Ons kenmerk 6065735, 6167003, 6230876
Onderwerp Advies wijziging Circulaire Gedetineerden met een vlucht- en/of maatschappelijk risico, wijziging Regeling toelating en weigering bezoek en beperking telefooncontacten en vaststelling Regeling model huisregels AIT en EBI

Geachte mevrouw Coenradie,

Begin februari 2025 ontving de Afdeling advisering van de RSJ (hierna: de RSJ) het verzoek om te adviseren over de voorgenomen wijziging van: 1) Circulaire Gedetineerden met een vlucht- en/of maatschappelijk risico (GVM-circulaire), 2) de Regeling toelating en weigering bezoek en beperking telefooncontacten en 3) de Regeling model huisregels afdeling intensief toezicht (AIT) en extra beveiligde inrichting (EBI).

Alvorens in te gaan op de voorliggende circulaire en regelingen, ziet de RSJ de noodzaak zijn bredere zorgen uit te spreken. De RSJ ziet namelijk een bredere ontwikkeling, waarbij sprake is van een toename aan ingrijpende toezichtmaatregelen voor een steeds grotere groep gedetineerden.¹ De RSJ ziet dat de voorgenomen wijziging van de Penitentiaire beginselenwet (Pbw) leidt tot een zwaarder EBI-regime en (het formaliseren van) een geheel nieuw en zwaar AIT-regime.² Hoewel de RSJ de noodzaak onderkent om aan bepaalde gedetineerden tijdelijk extra en ingrijpende maatregelen te kunnen opleggen in het kader van de veiligheid in de penitentiaire inrichting (PI) en ter bescherming van de samenleving, heeft de RSJ zorgen over het generieke karakter van de toenemende maatregelen en de beperkte mogelijkheden om maatwerk toe te passen.

¹ Dit blijkt eveneens uit de regelingen die de RSJ ter consultatie zijn voorgelegd.

² Op de AIT zal na de inwerkingtreding van de Pbw sprake zijn van een individueel regime met een uitgebreid beveiligingsniveau. Op dit moment is de AIT een normaal beveiligde afdeling, waar sprake is van een gemeenschapsregime.

Bovendien acht de RSJ de snelheid van de geschetste ontwikkeling zorgelijk en risicovol. De RSJ licht dit verder toe in deze brief.

De drie ter consultatie voorliggende regelingen zullen separaat aan bod komen in bijlage I, bijlage II en bijlage III bij deze brief.

Wijzigingen Penitentiare beginselenwet

De wijziging van de Pbw in verband met aanvullende maatregelen tegen georganiseerde criminaliteit tijdens detentie en het wijzigingsvoorstel daarbij, hebben tot doel het toezicht op gedetineerden waarvan een ernstige gevaarstelling voor de samenleving uitgaat, te versterken. Dit vanwege het risico dat de doelgroep iedere mogelijkheid tot contact en communicatie met de buitenwereld zal gebruiken om zijn criminele praktijken vanuit detentie voort te zetten. Gelet op dit risico wordt een verscherpt toezichtregime voor AIT- en EBI-gedetineerden, waarin een zo volledig mogelijk toezicht op het contact met de buitenwereld wordt gehouden en communicatiemogelijkheden worden ingeperkt, noodzakelijk geacht.³ De voorgestelde wijziging van de Pbw heeft ook geleid tot wijziging van de drie regelingen die nu ter consultatie voorliggen.

Overwegingen RSJ

De RSJ ziet dat er sprake is van een ontwikkeling waarin steeds stringenter maatregelen met een steeds groter toepassingsbereik elkaar in hoog tempo opvolgen. Ten aanzien van maatregelen die aanvankelijk alleen golden voor de zwaarste groep gedetineerden in de EBI, wordt nu voorgesteld deze toe te passen op alle EBI- en AIT-gedetineerden.⁴ Dit terwijl de RSJ – naast de bekende incidenten – geen brede toegenomen gevaarstelling bekend is en deze ook niet uit de toelichting bij de regelingen blijkt.

De RSJ mist derhalve een adequate onderbouwing voor deze toenemende veiligheidsmaatregelen en het grote toepassingsbereik hiervan. De RSJ merkt op dat de verscherpte toezichtmaatregelen voor de AIT en de EBI grotendeels gelijkkluidend zijn, waarmee het verschil tussen het EBI- en het AIT-regime verwaarloosbaar wordt. Dit terwijl het risico dat van een EBI-gedetineerde uitgaat, verschilt van dat van een AIT-gedetineerde. De RSJ heeft eerder bepleit om de mogelijkheden binnen het proces van afschalen tussen de EBI, de AIT en de normaal beveiligde afdelingen in het kader van resocialisatie te beschrijven. Echter, gelet op het nagenoeg gelijke EBI- en AIT-regime, lijkt er nu geen sprake te zijn van een 'proces van afschalen' tussen de EBI en de AIT. De RSJ acht dit zorgelijk en plaatst tevens vraagtekens bij de proportionaliteit en noodzakelijkheid van de verscherpte toezichtmaatregelen, zeker waar het AIT-gedetineerden betreft.

³ Toelichting op de Regeling houdende de wijziging van de Regeling toelating en weigering bezoek en beperking telefooncontacten. Toelichting op de Regeling houdende vaststelling van het model huisregels AIT en EBI.

⁴ Zo adviseerde de RSJ in 2022 nog over de model huisregels EBI 2019, waarin verscherpte toezichtmaatregelen golden voor gedetineerden die op de c- of d-grond van art. 26 Rspog in de EBI verbleven. Inmiddels zijn de verscherpte toezichtmaatregelen verder uitgebreid en wordt voorgesteld deze grotendeels van toepassing te laten zijn op alle EBI- en AIT-gedetineerden.

Ook heeft de RSJ zorgen over het generieke karakter van de maatregelen en de beperkte mogelijkheden om maatwerk toe te passen. Het risico bestaat immers dat meer beperkingen worden opgelegd dan voor de veiligheid noodzakelijk zijn. Dit risico wordt nog vergroot nu het aantal EBI- en AIT-plaatsen wordt uitgebreid naar respectievelijk 60 en 126 plaatsen en de generieke maatregelen zodoende op een potentieel grote groep gedetineerden van toepassing zullen zijn.⁵ De RSJ acht dit strijdig met de beginselen van minimale beperkingen en het noodzakelijkheidsvereiste. Bovendien wordt hierdoor niet voldoende recht gedaan aan een humane bejegening van de individuele gedetineerde.⁶ Het invoeren van stringente generieke maatregelen met weinig mogelijkheden tot maatwerk kan ten koste gaan van de belangrijke pijlers van het Nederlandse gevangeniswezen: humane bejegening, minimale beperkingen en relationele veiligheid.⁷

Voorts merkt de RSJ op dat ingrijpende beperkingen op de lange termijn een negatief effect kunnen hebben op de gedetineerde en diens resocialisatieproces. Daarbij speelt mee dat EBI- en AIT-gedetineerden slechts een sterk beperkte mogelijkheid hebben om contact te onderhouden met hun familie en het sociaal netwerk. Het ontbreken of ernstig beperken van menselijk contact met naasten, zeker binnen het toch al stringente regime, kan bovendien leiden tot stress en frustratie bij gedetineerden en daarmee mogelijk tot verharding. De RSJ betwijfelt dan ook of deze ontwikkeling zal bijdragen aan de (relationele) veiligheid in de PI. Het van rechtswege laten gelden van een verscherpt toezichtregime leidt tot een andere dynamiek tussen gedetineerden en de directeur (en zijn/haar personeel) hetgeen juist afbreuk kan doen aan de veiligheid.⁸ De RSJ acht het aannemelijk dat de relatie tussen de gedetineerde en het personeel enkel verder onder druk komt te staan, terwijl inzetten op een goede relatie, waarbij het personeel zicht heeft op de gemoedstoestand van de gedetineerde, juist bijdraagt aan relationele veiligheid. Dit is een cruciaal aspect bij het waarborgen van orde en veiligheid in de PI.⁹

Tot slot heeft de RSJ zorgen over de snelheid van de ontwikkelingen waarin steeds stringenter maatregelen elkaar opvolgen, waardoor niet voldoende lijkt te worden stil gestaan bij de onderbouwing en de impact daarvan op de langere termijn. Dit acht de RSJ risicovol. Eerder adviseerde de RSJ dan ook om alvorens tot invoering van dergelijke beveiligingsmaatregelen over te gaan, eerst grondig onderzoek te doen en aandacht te besteden aan mensenrechtelijke bescherming en de mogelijk onwenselijke neveneffecten die ingrijpende beveiligingsmaatregelen met zich brengen.¹⁰

Immers, wanneer ingrijpende generieke maatregelen eenmaal zijn verankerd in de wet, blijkt het moeilijk om daar op een later moment, vooral daar waar het gaat om versoepeling, of de mogelijkheid van flexibiliteit en maatwerk, nog van af te wijken.¹¹ Volgens de RSJ is het noodzakelijk een langetermijnvisie te ontwikkelen waarin resocialisatie, risico's en humane detentieomstandigheden op een evenwichtige manier

⁵ Op dit moment zijn er nog 24 EBI-plaatsen en 49 AIT-plaatsen. Zie *Kamerstukken II 2024/25*, 29911, nr. 465.

⁶ RSJ, *Advies wijziging Rspog en model huisregels EBI*, Den Haag: RSJ 2022.

⁷ Struijk e.a., *Vergelijkend onderzoek Italiaans 41-bis detentieregime*, Den Haag: WODC 2023.

⁸ RSJ, *Advies wijziging Rspog en model huisregels EBI*, Den Haag: RSJ 2022.

⁹ RSJ, *Advies toenemende beveiliging in breder perspectief*, Den Haag: RSJ 2023.

¹⁰ RSJ, *Advies wijziging Rspog en model huisregels EBI*, Den Haag: RSJ 2022.

¹¹ S. Struijk e.a., *Vergelijkend onderzoek Italiaans 41-bis detentieregime*, Den Haag: WODC 2023.

deel uitmaken van het veiligheidsperspectief binnen de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI).¹²

De RSJ is graag bereid deze brief en de in de bijlagen gevoegde adviezen nader toe te lichten.

Met vriendelijke groet,
namens de Afdeling advisering van de RSJ,

A handwritten signature in blue ink, consisting of a long, sweeping horizontal stroke followed by a smaller, more complex flourish.

Han Moraal
Algemeen voorzitter

¹² Zie ook R.A. Roks e.a., *Grip of in de Greep? Een onderzoek naar de gevolgen van de aanpak van ondermijnende criminaliteit voor de Dienst Justitiële Inrichtingen*, Den Haag: WODC 2024.

Bijlage I – Circulaire Gedetineerden met een vlucht- en/of maatschappelijk risico

1. Inhoud van de wijziging

De aanpak van ondermijnende criminaliteit in Nederland leidt ertoe dat er steeds meer gedetineerden met een achtergrond in de zware criminaliteit in detentie verblijven. Om toename van dreiging van buitenaf en veiligheidsrisico's binnen de muren tegen te gaan heeft DJI een aantal wijzigingen doorgevoerd. Deze zien onder andere op de invoering en het juridisch vastleggen van een nieuw uitgebreid beveiligingsregime: de AIT. De invoering van dit nieuwe regime zal leiden tot wijziging van het detentielandschap en tot aanpassing van de huidige systematiek voor gedetineerden met een vlucht en/of maatschappelijk risico (GVM).

Een belangrijke wijziging betreft de nieuwe indeling risico-gedetineerden (RG) en hoog risicogedetineerden (HRG).¹³ RG verblijven in een normaal beveiligde inrichting of op beperkt beveiligde afdelingen waarbij extra beheers- en toezichtmaatregelen kunnen worden toegepast, de zogenoemde GVM-maatregelen. Voor HRG geldt volgens de GVM-circulaire dat zij een dusdanige dreiging vormen voor de orde en veiligheid in de inrichting en/of samenleving dat zij in een EBI of een uitgebreid beveiligde inrichting worden geplaatst. De AIT, de terroristenafdeling (TA), de afdeling voor beheers problematische gedetineerden (BPG) en een deel van het Penitentiair Psychiatrisch Centrum (PPC) hebben een uitgebreid beveiligingsniveau.

Tevens wordt het plaatsingsbeleid en de plaatsingsprocedure aangepast. RG worden besproken in het landelijk Overleg Risico-gedetineerden (ORG). Het ORG adviseert de selectiefunctionaris (SF) om een gedetineerde aan te merken als RG en geeft de directeur en/of andere DJI onderdelen een zwaarwegend onderbouwd advies over toezichtmaatregelen. HRG die op de AIT's en in de EBI verblijven, worden in het overleg monitoring AIT- en EBI-gedetineerden besproken om te constateren of er (inrichting overstijgende) veiligheidsrisico's spelen. De selectie advies commissie (SAC) AIT en EBI adviseert de SF over de plaatsing, verlenging en beëindiging van de plaatsing op de AIT en EBI. Deze vernieuwingen vormen de aanleiding tot aanpassingen in de GVM-circulaire die aan de RSJ ter consultatie is voorgelegd.

2. Algemene overwegingen RSJ

Signalering en monitoring van (hoog)risico-gedetineerden vergt een goede landelijke en lokale afstemming in de keten en helder omschreven rollen en verantwoordelijkheden. De RSJ is positief over het feit dat met deze aangepaste circulaire de procedures, rollen en verantwoordelijkheden worden verduidelijkt.

De RSJ heeft echter zorgen over de criteria zoals deze gelden voor de TA en het ontbreken van criteria voor de BPG.¹⁴ Plaatsing op de TA vindt plaats op grond van de aard van het delict en niet op basis van het beheers- en veiligheidsrisico. Bij plaatsing op

¹³ De eerdere indeling betrof verhoogd, hoog en extreem.

¹⁴ Zie RSJ, *Advies toenemende beveiliging in breder perspectief*, Den Haag: RSJ 2023.

grond van dit enkele criterium bestaat het risico op overbeveiliging. Daarnaast zijn er geen instroomcriteria en is er geen toetsingstermijn vastgelegd in de regelgeving voor de BPG. Hierdoor zijn er onvoldoende rechtswaarborgen voor de gedetineerden die op de BPG verblijven. Zodra de aanpassingen voor de AIT en EBI zijn afgerond zullen in de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden (Rspog) bepalingen voor plaatsing in het BPG-regime en periodieke toetsing worden opgenomen.¹⁵ Echter, vooralsnog is dit niet geregeld.

3. Specifieke overwegingen RSJ

Categorie G niet gericht op risico dat van gedetineerde uitgaat

Op RG kunnen extra beheers- en toezichtmaatregelen worden toegepast. Om gedetineerden aan te kunnen merken als RG is in de aangepaste GVM-circulaire een risicocategorie G toegevoegd die enkel toeziet op de kenmerken van de zaak inhoudende: *de zaak heeft landelijk of lokaal geleid tot grote maatschappelijke verontwaardiging en onrust en een geschokte rechtsorde*. Naar de mening van de RSJ moeten toezichtmaatregelen zijn gericht op risico's die een gedetineerde vormt binnen de PI of voor de samenleving. Aangezien categorie G niet uitgaat van risico's zou deze categorie moeten komen te vervallen.

Onduidelijkheid duur maatregelen

De directeur is bevoegd om toezichtmaatregelen aan een RG op te leggen. Hij zal hierbij ook bepalen wat de duur is van deze maatregelen. De directeur wordt hierover geadviseerd door het ORG. RG worden standaard na drie, zes of twaalf maanden opnieuw besproken in het ORG en herbeoordeeld. Het is de RSJ niet duidelijk wat de verhouding is tussen de periodieke bespreking en de duur van de maatregelen. Wordt de directeur ook geadviseerd over de duur van de maatregelen en wordt aan de hand hiervan bepaald wanneer de gedetineerde opnieuw besproken zal worden? In de huidige situatie worden de gedetineerden minimaal elke zes maanden besproken waardoor de gedetineerde beter weet waar hij aan toe is en maatwerk mogelijk is.

Geen rechtsmiddel open tegen toekennen (H)RG-status

Uit de GVM-circulaire blijkt niet duidelijk of tegen de toekenning van de status door de SF een eigenstandig rechtsmiddel openstaat, aangezien op pagina 15 staat vermeld: *'In de beslissing wordt tevens opgenomen welke status (RG of HRG) door de SF aan de gedetineerde is toegekend. De beslissing is vatbaar voor bezwaar en beroep (artikel 60 en 69 van de Pbw).'* Tegen de toekenning van de status RG of HRG door de SF staat op grond van de Pbw geen bezwaar en beroep open.¹⁶ Het klacht- en beroepsrecht staat immers enkel open tegen de beslissing van de directeur over toezichtmaatregelen.¹⁷

¹⁵ Kamerstukken II 2022/23, 24 587, nr. 902 (Beleidsreactie op het RSJ-advies Toenemende beveiliging in breder perspectief, 2023).

¹⁶ Art. 17 Pbw.

¹⁷ Art. 60 en 69 Pbw.

4. Aanbevelingen

1. Laat risicocategorie G achterwege uit de GVM-circulaire aangezien de eigenschap van een zaak geen legitimatie vormt voor het opleggen van toezichtmaatregelen.
2. Verduidelijk dat de directeur de duur van de maatregelen bepaalt en in hoeverre het ORG hem/haar daar over adviseert. Verduidelijk tevens de verhouding tussen de duur van de toezichtmaatregelen en de periode waarin de RG periodiek besproken wordt. Het is van belang dat maatwerk mogelijk is en dat de gedetineerde weet waar hij aan toe is.
3. Maak in de GVM-circulaire duidelijk dat beklag en beroep op grond van de Pbw alleen openstaat tegen de beslissing van de directeur met betrekking tot de toezichtmaatregelen en niet ook tegen de beslissing van de SF over de status van (H)RG.

Bijlage II – Regeling toelating en weigering bezoek en beperking telefooncontacten

1. Inhoud van de wijziging

In de Regeling toelating en weigering bezoek en beperking telefooncontacten (hierna: de regeling) zijn twee maatregelen uitgewerkt. Een heeft betrekking op locatie-gebonden bellen. Deze maatregel houdt in dat gedetineerden op een AIT of in een EBI alleen telefoongesprekken mogen voeren met personen binnen Nederland die zich daarvoor op een door de minister¹⁸ aangewezen locatie hebben gemeld en gebruikmaken van een daar beschikbaar gestelde telefoon. Voor het voeren van telefoongesprekken met personen buiten Nederland geldt dat dit enkel mogelijk is indien de minister daarvoor toestemming heeft verleend en het telefoongesprek plaatsvindt onder door de minister gestelde voorwaarden. Volgens de toelichting bij deze regeling is het doel hiervan om te voorkomen dat een gedetineerde telefoongesprekken voert met personen met wie het contact ongewenst wordt geacht, dat deze personen anderszins invloed op de gesprekken uitoefenen of dat aan de zijde van de contactpersoon meer personen tegelijkertijd aan het telefoongesprek deelnemen.¹⁹

Daarnaast is in de regeling de bevoegdheid van de minister om in het geval van bijzondere omstandigheden tijdelijke verruiming van de contactmogelijkheden in het EBI- en AIT-regime toe te staan, nader uitgewerkt. Daarbij moet volgens de toelichting met name worden gedacht aan gebeurtenissen in de persoonlijke sfeer van de gedetineerde, zoals de geboorte van een kind of een (aanstaand) overlijden van een naaste. Indien nieuwe feiten of omstandigheden daartoe aanleiding geven, kan de minister een reeds toegestaan contact of het daarvan nog resterende gedeelte intrekken, naar een ander tijdstip verplaatsen of er nadere voorwaarden aan verbinden.²⁰

2. Overwegingen ten aanzien van locatie-gebonden bellen

Ernstige beperking telefonisch contact

De RSJ merkt op dat het locatie-gebonden bellen dusdanige beperkingen met zich brengt dat de mogelijkheid om contact met de buitenwereld te onderhouden ernstig wordt ingeperkt, zo niet vrijwel onmogelijk wordt gemaakt. Voor naasten van de gedetineerden, zoals de partner met kinderen, is het een zware opgave om naar één van de genoemde veertien PI's²¹ af te reizen om vervolgens tien minuten telefonisch contact te kunnen hebben. De RSJ acht de kans reëel dat naasten van de gedetineerde er om die reden van af zullen zien.

In een wijziging van de regeling model huisregels EBI was eerder opgenomen dat het telefonisch contact met de gedetineerde ook vanuit een politiebureau kon plaatsvinden. Alhoewel een politiebureau ook nadelen heeft en niet kindvriendelijk is, is het in de regel

¹⁸ Minister van Justitie en veiligheid: de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (zie art. 1 onderdeel e van de regeling (nieuw)).

¹⁹ Art. 39 lid 5 en 6 Pbw (nieuw).

²⁰ Art. 40b lid 4 en art. 40c lid 4 Pbw (nieuw).

²¹ Plaatsen binnen Nederland als bedoeld in artikel 39, zesde lid, van de Pbw zijn in beginsel de penitentiaire inrichtingen zoals genoemd in de bijlage van deze regeling.

makkelijker te bereiken dan een PI. In de regeling is niet toegelicht waarom deze mogelijkheid is verdwenen. Ten behoeve van een goede regionale spreiding, adviseert de RSJ de mogelijkheid van bellen vanuit een politiebureau, naast de genoemde PI's, te behouden.

Ook de regels voor het voeren van telefoongesprekken met personen buiten Nederland zijn dusdanig vergaand dat ook die mogelijkheid ernstig wordt beperkt zo niet onmogelijk wordt gemaakt. Zo moet van de persoon met wie de gedetineerde wil bellen bij de aanvraag, gericht aan de minister, een kopie gevoegd worden van een geldig identiteitsbewijs, een gelegaliseerd bewijs van inschrijving, dan wel een bewijs van inschrijving voorzien van een apostille niet ouder dan twaalf maanden waaruit blijkt dat de persoon een vaste woon- of verblijfplaats heeft in het buitenland. Er zullen landen zijn van waaruit het niet mogelijk is om aan deze voorwaarden te voldoen. Het feit dat de aanvraag niet aan de directeur van de PI maar aan de minister moet worden gericht, is bovendien omslachtig en bureaucratisch.

Locatie-gebonden bellen is ook van invloed op de rechten van de minderjarige kind(-eren) van gedetineerden. Kinderen hebben op grond van nationaal én internationaal (verdrags)recht recht op omgang met hun ouders.²² Bovendien heeft de staat een positieve verplichting om kinderen op regelmatige basis in staat te stellen rechtstreeks contact te onderhouden met beide ouders.²³ De beperkingen die aan de gedetineerde worden opgelegd hebben vanzelfsprekend negatieve gevolgen voor het contact tussen de gedetineerde ouder en diens kind(eren). Zeker als het ertoe leidt dat telefonisch contact tussen het kind en zijn gedetineerde ouder vrijwel niet meer mogelijk is. Het kind is voor contact dan aangewezen op het bezoeken. De RSJ vindt dat hiermee de kans bestaat dat er een ongerechtvaardigde inbreuk wordt gemaakt op de rechten van de betrokken kinderen.

3. Overwegingen ten aanzien van de tijdelijke verruiming contacten

Mogelijkheden te beperkt

De mogelijkheden om tot een verruiming te komen zijn naar mening van de RSJ te bureaucratisch en te beperkt. Allereerst moet de gedetineerde aantonen dat er een bepaalde relatie bestaat met de persoon met wie extra contact wordt gewenst, daarnaast moet blijken dat zowel deze persoon zelf als de directeur geen bezwaren ziet tegen dit contact. Bovendien moet volgens de regeling een geboorte van een kind van de gedetineerde of (aanstaand) overlijden van een naaste van de gedetineerde worden bevestigd door een arts respectievelijk de burgerlijke stand. Het zal in de praktijk vrijwel onmogelijk zijn hier op korte termijn een formele bevestiging van te krijgen. Ook het feit dat er per bijzondere toestand of gebeurtenis slechts één van de genoemde vormen van tijdelijke verruiming, zoals genoemd in art. 6c lid 2 van de regeling, kan worden toegestaan, acht de RSJ te beperkt.²⁴ Bovendien mist de RSJ hiervoor een onderbouwing. In het geval van een bijzondere situatie is er juist ruimte nodig om daarop te kunnen

²² Art. 8 EVRM, art. 3, 5 en 9 IVRK en art. 1:377a BW.

²³ Art. 9 lid 3 IVRK.

²⁴ Art. 6d lid 2 Regeling.

inspelen en zo maatwerk te kunnen leveren. In de toelichting op de regeling staat dat (tijdelijk) meer contact met naasten in uitzonderlijke situaties past bij een humaan detentieregime en maatwerk mogelijk maakt. De RSJ onderschrijft dit van harte, maar ziet dit niet terug in de generieke maatregelen en stringente beperkingen die op dit moment voorliggen.

Bevoegdheid minister in plaats van directeur

De directeur heeft in de voorgestelde regeling geen bevoegdheid meer om in bijzondere situaties verruiming van het contact met de buitenwereld toe te staan. De RSJ acht het zorgelijk dat de professionele ruimte van de directeur op deze manier wordt beknot. Het is immers juist zijn/haar wettelijke verantwoordelijkheid om de orde en veiligheid in zijn inrichting te handhaven.²⁵ Daarnaast heeft de directeur ruimte nodig om de risico's en persoonlijke omstandigheden van de gedetineerde, die hij/zij immers kent, te wegen bij een beslissing. Daarmee kan ook recht worden gedaan aan maatwerk en een humane bejegening van de AIT- of EBI-gedetineerde, die immers al in een stringent regime verblijft.

Voor de minister, die op afstand staat van de uitvoering, zal de situatie in de PI lastig in te schatten zijn. In de praktijk zal de minister daarom volledig afhankelijk zijn van de informatie en het advies van de directeur, die daarmee ter zake de facto een cruciale rol zal blijven vervullen. Daarnaast ziet de RSJ bezwaren in het feit dat beslissingen over een individuele gedetineerde genomen worden door een bewindspersoon met een politieke verantwoordelijkheid, waardoor diens beslissingen gevoelig zijn voor politieke invloeden.²⁶

4. Algemene overwegingen

Ontbreken maatwerk

Het invoeren van locatie-gebonden bellen voor alle gedetineerden in de EBI en op de AIT betreft een generieke maatregel. Aldus bestaat het risico dat in individuele gevallen meer beperkingen worden opgelegd dan noodzakelijk. Dit is strijdig met het beginsel van minimale beperkingen, het noodzakelijkheidsvereiste en het resocialisatiebeginsel. Daarnaast zijn de mogelijkheden voor tijdelijke verruiming van contact zo beperkt dat deze enkel tot verruiming zal kunnen leiden op basis van humanitaire gronden. De mogelijkheid om beveiligingsmaatregelen te kunnen verminderen als het risico is afgenomen, ontbreekt. Dit, terwijl het juist belangrijk is dat er mogelijkheden worden gecreëerd om stapsgewijs de beveiligingsmaatregelen af te bouwen, zodat er sprake is van een exit-strategie.²⁷

Gevolgen voor de veiligheid

Het ontbreken of ernstig beperken van menselijk contact met naasten, zeker binnen het toch al stringente regime, zal leiden tot stress en frustratie bij gedetineerden en daarmee mogelijk tot verharding met risico's voor toenemende onveiligheid, ook voor de PI-medewerkers van de EBI en de AIT. De RSJ verwacht dat het beperken van de contacten

²⁵ Art. 3 lid 3 Pbw.

²⁶ RSJ, *Advies levenslang herzien*, Den Haag: RSJ 2022.

²⁷ Struijk e.a., *Vergelijkend onderzoek Italiaans 41-bis detentieregime*, Den Haag: WODC 2023, p. 158. Zie ook RSJ, *Advies toenemende beveiliging in breder perspectief*, Den Haag: RSJ 2023.

met de buitenwereld juist zal leiden tot meer spanning en meer druk op de relatie tussen de gedetineerden en de directeur (en zijn/haar personeel), maar ook bijvoorbeeld met hun advocaten. De RSJ maakt zich zorgen over de gevolgen van deze nog verdergaande beperkingen, ook voor de langere termijn.

5. Overige opmerkingen

- In de toelichting is opgenomen dat in noodgevallen kan worden uitgeweken naar een bellocatie die niet in de bijlage is opgenomen. Wat wordt hieronder verstaan, kan dit elke locatie zijn? De RSJ mist hier een toelichting en vraagt zich af waar dit in de regeling zelf is opgenomen.
- In de toelichting van de regeling is opgenomen dat de minister op een verzoek tot tijdelijke verruiming zo spoedig mogelijk beslist, maar in ieder geval binnen zes weken. Deze termijn past echter niet bij een bijzondere toestand of gebeurtenis. De RSJ denkt dat een termijn van enkele dagen meer passend is in deze situaties.
- Het is de RSJ niet duidelijk in hoeverre er een adequaat rechtsmiddel openstaat tegen een beslissing van de minister, inclusief de gestelde voorwaarden, over telefoneren met personen in het buitenland zoals opgenomen in art. 6b lid 4 van de regeling.

6. Conclusie en aanbevelingen

De RSJ vindt de beperking op telefooncontacten te ingrijpend en het toepassingsbereik te groot. Het risico bestaat dat meer beperkingen worden opgelegd dan noodzakelijk. Dit is strijdig met de beginsel van minimale beperkingen, het noodzakelijkheidsvereiste en het resocialisatiebeginsel. De RSJ ziet ook risico's door de beperking van de bevoegdheid van de directeur als het gaat om tijdelijke verruiming van contacten voor een AIT- of EBI-gedetineerde. De discretionaire ruimte van de directeur en het toepassen van maatwerk voor een individuele gedetineerde zullen hierdoor sterk afnemen. Ook zullen deze beperkingen onvermijdelijk het belang van het kind van een gedetineerde aantasten. Bovendien verwacht de RSJ dat deze beperkingen gevolgen zullen hebben voor de (relationele) veiligheid van gedetineerden en personeel op de afdelingen en voor de mogelijkheden tot resocialisatie.

De beperking op (telefoon)contacten is echter vastgelegd in de voorgestelde wijzigingen van de Pbw en ligt momenteel niet ter consultatie voor. De RSJ richt zich hieronder dan ook enkel op de regeling die hem ter advisering is voorgelegd.

Ten aanzien van onderhavige regeling doet de RSJ de volgende aanbevelingen:

1. Zorg voor meer locaties van waaruit gebeld kan worden, zoals politiebureaus.
2. Versoepel de regels voor bellen vanuit het buitenland. Dit moet een reële mogelijkheid zijn.
3. Versoepel de eisen die gesteld worden aan tijdelijke verruiming van contactmogelijkheden. Laat open in welke situaties er sprake is van een bijzondere toestand en versoepel de eisen die worden gesteld om dit aan te tonen.

4. Maak verruiming van contacten ook mogelijk als het risico dat van een gedetineerde uitgaat is afgenomen, zodat het leidt tot de afbouw van toezichtmaatregelen, en zo bijdraagt aan een exit-strategie.
5. Pas de termijn, waarbinnen de minister op een verzoek tot tijdelijke verruiming van contactmogelijkheden zo spoedig mogelijk beslist, zoals in de toelichting wordt genoemd, aan van zes weken naar maximaal enkele dagen.
6. Licht toe wat kan worden verstaan onder een andere locatie die niet in de bijlage is opgenomen, waar in noodgevallen naar kan worden uitgeweken. En neem dit op in de regeling.
7. Versoepel de mogelijkheden van tijdelijke verruiming van contactmogelijkheden in art. 6c lid 2 alsmede het aantal vormen van verruiming dat is toegestaan in een bijzondere situatie.
8. Zorg dat er een adequaat rechtsmiddel open staat tegen een beslissing van de minister, inclusief de gestelde voorwaarden, zoals opgenomen in art. 6b lid 4 van de regeling.

Bijlage III – Regeling model huisregels AIT en EBI

1. Inhoud van de wijziging

Uit de toelichting bij de Regeling model huisregels AIT en EBI (hierna: de regeling) blijkt dat het opstellen van een nieuw model huisregels voor zowel de AIT als de EBI noodzakelijk wordt geoordeeld. Dit om uniformiteit in de huisregels aan te brengen, maar ook met het oog op de bescherming van de directeuren. Het model heeft een dwingend karakter. Door het overgrote deel van de bepalingen dwingend vast te stellen, ligt de inhoud van de huisregels buiten de beslissingsbevoegdheid van de directeur en kan hij/zij hier ook niet (persoonlijk) op worden aangesproken door gedetineerden, zo wordt gesteld. De directeur heeft volgens de toelichting geen mogelijkheid om in individuele gevallen van de dwingende bepalingen af te wijken.

De bepalingen die zijn opgenomen in het model huisregels AIT en EBI houden onder meer verband met de voorgestelde wijzigingen van de Pbw. Deze wijzigingen hebben betrekking op het tegengaan van voortgezet crimineel handelen en voorzien in het regelen van een verscherpt toezichtregime voor AIT- en EBI-gedetineerden. Dat leidt voor deze gedetineerden tot uniformering en beperking van de contactmomenten met de buitenwereld.²⁸ Dat laatste maakt het mogelijk om live toezicht te houden tijdens die contactmomenten.²⁹ Verder zal het personeel in de AIT en de EBI bij contact met AIT- en EBI-gedetineerden altijd met ten minste twee personen zijn. Dit om te voorkomen dat door gedetineerden druk, dwang of dreiging wordt uitgeoefend op het personeel. Eveneens is in het model huisregels voor de AIT en EBI een verbod opgenomen op het bezit van kleding/schoeisel met een waarde boven de €250,- per stuk/paar en van sieraden/accessoires die een gezamenlijke waarde van €500,- te boven gaan. Het doel hiervan is om te voorkomen dat die goederen op ongewenste wijze worden ingezet.

2. Overwegingen RSJ

Toepassingsbereik en zwaarte huisregels AIT en EBI

De RSJ merkt op dat de voorgestelde huisregels voor de AIT en die van de EBI grotendeels gelijklopend zijn, waarmee het verschil tussen het EBI- en AIT-regime verwaarloosbaar wordt. Dit, terwijl het risico dat van een EBI-gedetineerde uitgaat verschilt van dat van een AIT-gedetineerde. Wanneer evenwel de geldende toezichtmaatregelen voor beide categorieën gedetineerden nagenoeg hetzelfde zijn, vraagt de RSJ zich af wat de meerwaarde van een AIT nog is ten opzichte van een EBI. De RSJ heeft eerder bepleit om de mogelijkheden binnen het proces van afschalen tussen de EBI, de AIT en normaal beveiligde afdelingen in het kader van resocialisatie te beschrijven.³⁰ Een dergelijke beschrijving ontbreekt in het voorgestelde model huisregels AIT en EBI.

Daarnaast zet de RSJ vraagtekens bij de proportionaliteit en noodzakelijkheid van bepalingen als auditief en visueel toezicht op AIT-gedetineerden binnen de gehele

²⁸ Art. 40b en art. 40c Pbw (nieuw).

²⁹ Art. 40b lid 3 en art. 40c lid 3 (nieuw).

³⁰ RSJ, *Advies wijziging Rspog i.v.m. toevoeging AIT*, Den Haag: RSJ 2024.

afdeling (met uitzondering van de cellen). De RSJ acht het van belang ervoor te waken dat de AIT geen EBI 'light' wordt. Op dit moment zijn er 24 EBI-plaatsen en 49 AIT-plaatsen. Er wordt toegewerkt naar 60 EBI-plaatsen en 126 AIT plaatsen.³¹ Dit leidt ertoe dat vergaande toezichtmaatregelen op een potentieel grote groep gedetineerden van toepassing zullen zijn.

Veiligheid in de PI

In de toelichting bij de regeling wordt gesteld dat de vaststelling van een model huisregels AIT en EBI moet leiden tot uniformiteit, maar ook tot bescherming van de directeurs. Het model bestaat om die reden grotendeels uit dwingende bepalingen waar de directeur in individuele gevallen niet van kan afwijken.

De RSJ betwijfelt evenwel of de veiligheid van de directeur (en zijn/haar personeel) beter wordt gegarandeerd wanneer de beslissingsbevoegdheid grotendeels bij de directeur wordt weggenomen. De RSJ acht het aannemelijk dat hierdoor de relatie tussen de gedetineerde en het personeel enkel verder onder druk komt te staan, terwijl het inzetten op een goede relatie waarbij het personeel zicht heeft op de gemoedstoestand van de gedetineerde juist bijdraagt aan relationele veiligheid. Een cruciaal aspect bij het waarborgen van de goede orde en veiligheid in de PI.³²

Gebrek aan maatwerk

De ruimte die de directeur heeft om in het kader van de orde en veiligheid binnen zijn/haar inrichting passende maatregelen te nemen, zal hem/haar met het voorgenomen model huisregels AIT en EBI worden ontnomen. De RSJ adviseerde eerder een hardheidsclausule op te nemen die de directeur in de gelegenheid stelt van de generieke maatregelen af te wijken indien hij/zij dat noodzakelijk en verantwoord acht.³³ Het voorgelegde model huisregels AIT en EBI biedt die ruimte echter niet. In dat kader merkt de RSJ op dat ingrijpende beperkingen op de lange termijn een negatief effect kunnen hebben op de gedetineerde en diens resocialisatieproces. Door verscherpte toezichtmaatregelen te koppelen aan de plaatsing op een AIT of EBI, duren deze voor de volledige duur van het verblijf op deze afdeling.³⁴ De directeur moet in de optiek van de RSJ de aangewezen persoon blijven om in individuele gevallen te kunnen afwijken van vergaande beperkende toezichtmaatregelen.

De RSJ vraagt zich overigens af of de directeurs zich zullen laten beperken door de huisregels wanneer een urgente en individuele situatie – bijvoorbeeld bij bijzondere familieomstandigheden – om humanitaire redenen vraagt om maatwerk. Door de huisregels zo strak in te kaderen, neemt de kans dat directeurs in voorkomende gevallen toch van de huisregels zullen afwijken, enkel toe. De RSJ is van mening dat de directeur professionele ruimte moet hebben om in een voorkomend geval maatwerk toe

³¹ *Kamerstukken II 2024/25, 29911, nr. 465* (Vierde voortgangsbrief aanpak georganiseerde criminaliteit tijdens detentie en berechting).

³² RSJ, *Advies toenemende beveiliging in breder perspectief*, Den Haag: RSJ 2023.

³³ RSJ, *Advies wijziging Rspog en model huisregels EBI*, Den Haag: RSJ 2022.

³⁴ De beslissing over het al dan niet verlengen van het verblijf in de EBI of een AIT wordt één keer in de twaalf maanden genomen. De RSJ heeft hierover geadviseerd, zie RSJ, *Advies wijziging Rspog en model huisregels EBI*, Den Haag: RSJ 2022 en RSJ, *Advies wijziging Rspog i.v.m. toevoeging AIT*, Den Haag: RSJ 2024.

te passen bij een individuele gedetineerde. De directeur kent immers niet alleen de huisregels, maar ook de situatie en de belangen van de gedetineerde. Dat past bij humane detentie, juist ook in een stringent regime.

Resocialisatiemogelijkheden voor de AIT-gedetineerde

In de introductie van het model huisregels voor de AIT staat dat de gedetineerde ruimte en mogelijkheden krijgt om zich voor te bereiden op een geslaagde resocialisatie. Gelet op de vergaande toezichtmaatregelen die worden toegepast op een AIT, is het werken aan goede resocialisatie volgens de RSJ echter onmogelijk. Sterker nog, het voortduren van vergaande toezichtmaatregelen voor een langere periode, leidt volgens de RSJ juist tot negatieve effecten op de resocialisatie. Daarbij speelt mee dat een gedetineerde op de AIT slechts een beperkte mogelijkheid heeft om contact te onderhouden met zijn familie en sociaal netwerk. Het feit dat de gedetineerde pas op de dag zelf inzicht krijgt in (een deel van) het dagprogramma draagt eveneens niet bij aan een goede resocialisatie. Het ontbreekt de gedetineerde aan enige mate van zelfbeschikking en het dagprogramma kan, om veiligheidsredenen, op ieder moment wijzigen. Volgens de RSJ verhoudt dit zich niet tot 'de ruimte en mogelijkheden' die de gedetineerde zou moeten krijgen om aan een geslaagde resocialisatie te werken. Eerder adviseerde de RSJ de plaatsingscriteria ten aanzien van de AIT wettelijk vast te leggen en hierbij ook de mogelijkheden voor resocialisatie te beschrijven.³⁵ Gelet op het strikte karakter van de huisregels zoals deze nu voor de AIT zijn opgesteld, ziet de RSJ geen mogelijkheden voor de gedetineerde om zich adequaat voor te bereiden op een geslaagde resocialisatie. Daarbij zijn de mogelijkheden om positief gedrag te laten zien tot een minimum beperkt. Als een gedetineerde streng wordt gemonitord, is het lastig om aan te tonen dat hij afstand wil nemen van zijn criminele netwerk. Dit maakt dat het steeds lastiger wordt voor een gedetineerde om van een AIT af te komen en op die manier naar resocialisatie toe te werken.³⁶

Uitgangspunt 'individueel, tenzij anders bepaald'

Ten aanzien van verschillende activiteiten, zoals luchten, sport en geestelijke verzorging, wordt in het voorgestelde model huisregels AIT en EBI het uitgangspunt 'individueel, tenzij' gehanteerd. De RSJ verbaast zich hierover, gezien het feit dat de huidige modelhuisregels EBI beschrijven dat deze activiteiten – ondanks het individuele regime – in gemeenschap plaatsvinden. In de toelichting bij de regeling wordt niet duidelijk gemaakt waarom het noodzakelijk wordt geacht dit uitgangspunt te verlaten en het nieuwe tegenovergestelde uitgangspunt ('individueel, tenzij') generiek toe te passen op zowel alle EBI- als alle AIT-gedetineerden. Hoewel de RSJ begrijpt dat het uitgangspunt 'individueel, tenzij' nog steeds mogelijkheden biedt om activiteiten in gemeenschap te laten plaatsvinden, staat deze wijziging zonder een goede toelichting volgens de RSJ op gespannen voet met het noodzakelijkheidsvereiste en het beginsel van minimale beperkingen.

³⁵ RSJ, *Advies toenemende beveiliging in breder perspectief*, Den Haag: RSJ 2023; *Advies wijziging Rspog i.v.m. toevoeging AIT*, Den Haag: RSJ 2024.

³⁶ RSJ, *Advies toenemende beveiliging in breder perspectief*, Den Haag: RSJ 2023.

Vier ogen-principe

Uit het voorgestelde model huisregels AIT en EBI blijkt dat het zogenoemde vier ogen-principe van toepassing is op zowel AIT- als EBI-gedetineerden. Voor de EBI geldt dat het personeel van de afdeling, evenals overige personen die in de inrichting werkzaamheden verrichten, in contacten met de gedetineerde altijd met ten minste twee personen zijn. Voor de AIT is daar 'in beginsel' aan toegevoegd. Volgens de RSJ is het toepassingsbereik van het vier ogen-principe te groot en niet gebaseerd op gevaarzetting van een individuele gedetineerde. Eerder adviseerde de RSJ nog het vier ogen-principe te beperken tot gedetineerden die op de c- en de d-grond in de EBI zijn geplaatst.³⁷ Nu wordt voorgesteld het vier ogen-principe toe te passen op alle gedetineerden in de EBI en op de AIT, komt een potentieel veel grotere groep hiervoor in aanmerking. De RSJ mist een dragende onderbouwing voor deze wijziging en is van mening dat het vier ogen-principe niet generiek op alle gedetineerden in de EBI en op de AIT van toepassing moet zijn. Maatwerk in individuele gevallen moet het uitgangspunt zijn.

Frequentie visitaties

Net zoals in de Regeling model huisregels penitentiaire inrichtingen, staat in het voorgestelde model huisregels AIT en EBI beschreven dat de gedetineerde – in het belang van de handhaving van de orde of de veiligheid – op elk moment aan zijn lichaam of kleding kan worden onderzocht.³⁸ Echter, voor zowel de AIT als de EBI wordt voorgesteld, dat de gedetineerde standaard voor en na elk bezoek wordt gevisiteerd. Ook wordt de gedetineerde na het verrichten van arbeid aan het lichaam onderzocht. Volgens de RSJ moeten visitaties niet routinematig plaatsvinden, maar enkel naar aanleiding van een concreet risico.³⁹ Gelet op bestendige jurisprudentie van de Afdeling rechtspraak van de RSJ lijkt de voorgestelde frequentie van visiteren bovendien niet houdbaar.⁴⁰ Hoewel de RSJ de ernstige veiligheidsrisico's die kunnen uitgaan van een gedetineerde op een AIT of in de EBI onderkent, ziet de RSJ niet waarom visitaties standaard, bijvoorbeeld na het verrichten van arbeid, moeten plaatsvinden. Visiteren zou volgens de RSJ alleen moeten worden uitgevoerd wanneer dit noodzakelijk is en er sprake is van een concreet risico.⁴¹

Verzoek om inzage in penitentiair dossier

Op grond van het voorgestelde model huisregels AIT en EBI, mogen gedetineerden één keer in de twaalf maanden om inzage in het penitentiair dossier verzoeken. Twaalf maanden betreft een lange periode, zeker voor een gedetineerde. De gedetineerde heeft recht op inzage in zijn dossier. Dat een gedetineerde slechts eens per twaalf maanden om inzage mag verzoeken is juridisch problematisch. De afwijzing van een verzoek tot inzage

³⁷ RSJ, *Advies conceptbesluit wijziging Penitentiaire Maatregel en Besluit politiegegevens*, Den Haag: RSJ 2023.

³⁸ Art. 29 Pbw.

³⁹ RSJ, *Advies ingesloten vrouwen in beeld*, Den Haag: RSJ 2025.

⁴⁰ Zie o.a. RSJ 22/27770/GA, 14 november 2023, beroep - Raad voor strafrechtstoepassing en jeugdbescherming, RSJ R-18/1337/GA, 10 mei 2019, beroep - Raad voor strafrechtstoepassing en jeugdbescherming, RSJ 03/0988/GA, 03/1326/GA, 02/1327/GA, 03/1328/GA, 1 maart 2004, beroep - Raad voor strafrechtstoepassing en jeugdbescherming.

⁴¹ Regel 52 van de Nelson Mandela Rules. Zie ook NPM, *Rapport Penitentiair Psychiatrisch Centrum Zwolle*, Den Haag: NPM 2024, p. 13.

moet immers noodzakelijk en evenredig zijn.⁴² De RSJ ziet om die reden geen aanleiding om aan dit verzoek generiek een termijn van eens per twaalf maanden te verbinden. Een nadere toelichting en onderbouwing acht de RSJ noodzakelijk, gelet op het beperkende karakter van deze maatregel voor de gedetineerde.

3. Overige opmerkingen

- Het is van belang dat de directeur de gedetineerde, in een voor hem begrijpelijke taal, zo goed als mogelijk informeert over zijn rechten en plichten tijdens detentie.⁴³ De RSJ betwijfelt of de tekst van de voorliggende huisregels AIT en EBI voor iedere gedetineerde begrijpelijk is. Het betreft een uitgebreid document dat ingewikkelde, juridische taal bevat.
- Het gebruik van de gehanteerde terminologie is niet eenduidig, dat roept vragen op over de betekenis. Bijvoorbeeld 'direct toezicht door het aanwezige personeel' versus 'fysiek toezicht' en 'cameratoezicht' versus 'visueel toezicht'. Dit roept vragen op over de interpretatie van dergelijke termen.

4. Conclusie en aanbevelingen

Een generieke toepassing van de maatregelen zoals voorgesteld in het model huisregels AIT en EBI maakt inbreuk op het beginsel van minimale beperkingen en het noodzakelijkheidsvereiste. Daarnaast betwijfelt de RSJ of grotendeels dwingende bepalingen leiden tot een betere bescherming van de directeur (en zijn/haar personeel). De directeur moet volgens de RSJ de aangewezen persoon blijven om individuele gevallen van de maatregelen te kunnen afwijken. Tot slot acht de RSJ het van groot belang dat ook in stringente regimes voldoende ruimte wordt geboden aan de individuele gedetineerde om te werken aan resocialisatie. Zodoende is het volgens de RSJ noodzakelijk om het proces van afschalen tussen de EBI, de AIT en normaal beveiligde afdelingen te beschrijven, en de gedetineerde mogelijkheden te bieden om aan resocialisatie te werken.

Hoewel de bepalingen in het voorliggende model huisregels AIT en EBI grotendeels verband houden met de voorgestelde wijzigingen van de Pbw en de RSJ dit als gegeven beschouwt, zijn er enkele punten waarop de regeling volgens de RSJ zou moeten worden aangepast.

Ten aanzien van onderhavige regeling doet de RSJ de volgende aanbevelingen:

1. Neem een hardheidsclausule op die de directeur in de gelegenheid stelt van de generieke maatregelen af te wijken indien hij/zij dat in een individueel geval noodzakelijk en verantwoord acht.
2. Neem in het model huisregels AIT en EBI op dat activiteiten in beginsel in gemeenschap plaatsvinden, tenzij anders bepaald door de directeur. Zoals nu ook het geval is in het huidige model huisregels EBI.
3. Pas het vier ogen-principe niet generiek toe op alle gedetineerden in de EBI en op een AIT, maar enkel op gedetineerden die op de c- en d-grond van artikel 6

⁴² Art. 51b en art. 21 lid 2 Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens.

⁴³ Art. 56 Pbw.

Rspog in de EBI zijn geplaatst. Maatwerk in individuele gevallen moet het uitgangspunt zijn.

4. Zie af van het routinematig visiteren van AIT- en EBI-gedetineerden. Dit staat op gespannen voet met het noodzakelijkheidsvereiste en het beginsel van minimale beperkingen. Pas hiertoe het voorgestelde model huisregels AIT en EBI aan.
5. Creëer reële mogelijkheden – zeker op een AIT – om een gedetineerde daadwerkelijk in staat te stellen om te werken aan zijn resocialisatie.
6. Zie af van het koppelen van een termijn aan het verzoek om inzage in het penitentiair dossier. Pas het model huisregels AIT en EBI hiertoe aan.

